

אלו הד' קליפות. **לבדת עבד קודשא בריך הוא דבל אינז'** קליפין יהונ פולחון משתעבן ליה ולآخر מכן עשה הקב"ה שככל אותן הקליפות יהיו כולם משתעבים לו.

ימצא ה' בא ר' מרבר נדרש על הרופא שמצוין את החולה בחולאים שלו

עד ה' בא הוה בתיב בההוא ספרא (דאסייא) **דקרטינאה אסיא** עד כאן היה כתוב בספרו של קריטין הרופא. **לבדת הוה ראשים בהאי קרא, כל גטורה דאייצטריך אסיא חביבים למאבד לмерע דשביב בבוי מרעה אסירי דמלכא, למלחה למארי עלמא** אחר כך היה רשום שם עוד כל השמירות שצריך רופא חכם לעשות לחולה השוכב בבית חוליו ונקרא אסיר המליך כי אסרו הקב"ה בmittuto עד שיחזור בתשובה ויחזור לעבוד אותו. **דבך איזיל אסיא חביבים לנבייה כי כאשר הולך הרופא החכם אצל החולה אז נאמר ימצא ה' בא ר' מרבר ובתחו ילייש ישבון. מרעין דשרין עלייה והיינו שהוא מוצאו בחלאים השורדים עליו אשכח ליה בא אסירי דמלכא** ומוצא אותו בין אטיי המליך הקב"ה.

אם הרופא חכם הקב"ה נותן לו ברכות שישתדל ברפואת החולה **אי תימא חזאליך וקודשא בריך הוא יפקוד לתרפשה ליה דלא ישתדל בר נש אבתעריה** ואם תאמר כיון שהקב"ה עיוה לחותפשו בmittuto חולה א"ב ציר שלא ישתדל אדם לרפאותו כי רצונו של הקב"ה

שיהיה חולה ואסור בבית חוליו, **לאו חבי.** **דָּהָא דָּוד אָמַר** (תהלים מא) **אֲשֶׁרִי מִשְׁכֵּיל אֶל דָּל וְגֹז'** **וְדָל הַוָּא דִשְׁכֵּיב בְּבִי מִרְעִיה** אין זה כך וכמו שדוד המלך כבר אמר אשרי משכיל אל דל (קגן) ודל הוא החולה השוכב על

אָוֹר הַרְשָׁבָ"י

ויאמר לו בוכות שאתה שב בתשובה ומתודה אתה חי ואם תמות או תהיה נקי מכל חמוטאתייך לפני כי תטהר ויהי לך חלק לעוז"ב ותויה לא"ע בין הצדיקים וע"ש שמאיריך בעניין החחד הזה שעשושה המבקר עם החולה בשעושה תשובה על ידו מה רב וכותו ע"ז ועינן בו"ח פרשה לך לך אמר ר' אבחו בא וראה כמה שברכו של אדם העושה לאחר לחזרה בתשובה וכו' ע"ש. ואם איש אמרך הוא ולא עשה צדקה וחחד בראו ע"ד עתה יוכירוהו שיתקון דבר זה או עכ"פ לקבל עליו בל"ג לתקון בשיקום מחליו כי מצינו כמה פעמים בדוח"ל שזכות הצדקה מצלת לאדם ממות ונם להנצל מן הניגנש.

ועוד כתוב הח"ח (שם פרק ז) זול': ועוד מצינו שם דל על מי שהוא דל בכח דהינו שהוא חולה וכמו שכחוב מודיע אתה בכח דל בן המלך וההשכלה אודותיו הוא כמו שפירשו חז"ל דהינו לבקרו ולהתבונן אולי יוכל להוציא לו באיזה דבר להקימו מדלותו וה' וכבר ביארנו כל הצורך בעזה לעיל בפ"ג ור' ע"ש. ומכל זה מי שהוא מיצר מצורתו ודרצונו לרצונות ולפניהם החולה ע"ז ולעוזר אותו בדברי פioms וידבר דברי תנומין על לבו ודברים שתתיישב בהם דעתו של חולה

(קגן) איתא בגמרא (נדרים מ') אמר רב כל המבקר את החולה ניצול מדינה של ניחנים שנאמר אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלתחו יי' אין דל אלא חולה שנאמר וכו' ואין רעה אלא ניחנים שנאמר כל فعل יי' למגענוו נום רשות ליום רעה. ואם ביקר מה שכרו מה שכרו כראמר ניצול מדינה של ניחנים, אלא מה שכרו בעזה ג', יי' ישمرהו ויחיהו ואושר בארץ ואל תנתנו בנפש אויביו יי' ישمرהו מצער הרע ויחיהו מן היסורים ואושר בארץ שיחו הכל מתכבדין בו ועל תננהו בנפש אויביו שיודמנו לו ריעים ונעמן שריפו את צרעתו ואל יודמנו לו ריעים ברחבעם שהילקו את מלבותו ע"ב.

ומרנן החפץ חיים בספר אהבת הסדר (חלק ג פרק ג) הביא מה שכחוב בספר יש נוחלין בהגהותיו בשם הווזר פרשה פקודי מי שמשגניה על חולה ומשתדל שישוב בתשובה הנה וזה הוא מלאך המליין טוב והוא גורם לו שניצל ממדת הדין הקשה ונואלו ממות ופודחו משותה וגורם לו החיים ועליו נאמר אשרי משכיל אל דל ע"ב. ושפת צדיק ידעו רצון לרצונות ולפניהם החולה ע"ז ולעוזר אותו בדברי פioms וידבר דברי תנומין על לבו ודברים שתתיישב בהם דעתו של חולה

הליימוד

מיתתו והוא משביל לרפאותו. **ואי אסיא חפים הוא, קדרשא בריך**

אור הרשב"י

כנפי השכינה בדרך שהיא אברהם אבינו מקפה את הבריות וממנין תחת כנפי השכינה שנאמר ואת הנפש אשר עשו בחורן וציריך האדם להעתורר בנפשו על אנשים באלו ולרחם עליהם כמו אם היה רואה איש עני ערום שאין לו לבוש כי بما יכסה נפשו שם בעולם העליון אחריו שהוא ערום מורתה ומצות וכידוע שע"י קיום התורה נברא תכשיטין לנפשו שביהם הוא וככה לישב לפני ר' בהיכל קדשו ובכתביב אצל יהושע בן יהוץדק הכהן הגדול הסירו הבגדים הצואים גנו' ולהלבש אותן מחלצות וילבישו בגדים וגנו' וכדאיתא (בהתנא דבי אר פ"ז) כי תראה ערום וכיסיתו כיצד אלא אם ראיית אדם שניין בו ד"ת הכניסתו לביתה ולמדחו קריית שמע ותפללה ולמדחו פסוק אחד בכל יום או הלכה אחת ורזהו במצוות לפי שאין לך ערום בישראל אלא מי שאין בו תורה ומצוות והוא רומה למי שהוא ערום ע"ב. עוד מקיים בזה מה שאמר הכתוב ואהבת את ר' אלהיך רהbonah לאhab אותו על בריותיו כמו שאח"ל. ויש עוד עניין שציריך להשכיל אודות הדל והוא דבר גדול מאד כי ידוע מי שהוא דל אין לו כח להחזיק בניו לתורה ובעצמיו אין יכול ללמד מהם ובניו הולכים ומתדרלים ונשארים ע"ה גמורים ויש מהם שיוצאים ע"ז לתרבות רעה נ"ב ע"ב מצוה רביה להשכיל אודותם וליתנים לבית הספר ומצוי הוא באלו הנערים שהם מצליחים בתורה בוכות אביהם

הכל ובמו שאמרו חז"ל אין עני אלא בדעה וכו' וגם בזה יש כמה סוגים א' שהוא בסיל בעניini הדיעות וע"י כסילתו תעזה מן הדריך ונעשה רשע בכינוי זה ציריך להשכיל איך להשבו בתשובה ולהעמידו על דרך האמת וicototo נдол מאד עבר וזה כמבהיר בז"ח פרשה לך לך אמר ר"א כמה שכרו של אדם העושה לאחר לחזור בתשובה וכו' ע"ש. ויש שהוא בן לא חכם בעניini ד"א וע"ז הוא מקלקל עסקו וגם לפעמים נתובה בעניini הכל בש سبيل זה וגם בזה מצוה להשכילו וללמדו דעתם כדי שלא יקלקל עניינו וגם כדי שלא יתבוז. ויתובנו בעצםו אלו היה לו בן בעיר אחרת באופן זה כמה היה רוצה שימצא שם אדם ישר וטווב שילמד לבנו דעת ותובנה איך להתנהג כבזה יעשה הוא לחבירו וכ"ז הוא בכלל מע' של אהבת לרעך כמוך ובמו שבtab הרמב"ם (פ"י מהלכות דיעות הלבאה נ') בביאור מצוה זו דהינו שיחום על ממונו כמו שהוא חם על ממון עצמו ורוצה בכבודו כמו שהוא רוצה בכבוד עצמו ע"ש. ויש עני בדעת פשוטו שהוא עני בתורה וציריך להשכיל ולהתבונן איך להמשיך לבו לתורה והוא דבר גדול מאד בדאמירין (ב"מ פ"ה) ארשב"ג א"ר יונתן כל המלמד את בן חבריו תורה מעלה עליו הכתוב באלו שעשו שנאמר וכו' ואתה באדר"ג פ"ב על המשנה דהוי אהוב את הבריות ומקרבן לתורה מלמד שהוא אדם מקפה את הבריות וממנין תחת

הלימוד היומי

הוּא יְהִב לֵיה בָרֶכֶן לְהַהְוֹא דִישְׁתָּדֵל בֵיה ואדרבה אם רופא חכם הוא הקב"ה נותן לו ברכות לאותו שישתדל ברופאותו של החולה. **וְהַהְוֹא אֲסִיא יָמַצְאָהוּ בָאָרֶץ מִדְבָּר, בְבֵי מִרְעַיָּה שְׁכִיב** ואותו הרופא מוצא את החולה בארץ מדבר הינו שוכב בבית חוליו **וּבְתָהָו יַלְלֵי יִשְׁימֹז, דָאנָז מִרְעַיָן דְחַקִּין לֵיה** ומוצא אותו בתהו באתם החלאים המצערים אותו וזהו בתהו ליל ישימון שהוא משותם ומילל על צعرو וחליו.

הרופא צריך לסובב סיבות ולהביא עילות למנוע המזיקין
מֵאִי אִיצְטְּרִיךְ לֵיה לְמַעַבְדָּה ומה צריך הרופא לעשות **יִסּוּבְבָנְהָו, יִסּוּבְבָסִיבּוּבְ וַיַּיְתֵּי עִילּוֹת בְגִינְזִים דִימְגַע מִגִּיה אַיְנוֹן מַלְיִין דְגַזְוִיקִין לֵיה, יִסּוּבְבָסִיבּוּבְ וַיַּבְיאָ עִילּוֹת כִּדְיֻעַל מִנּוֹן אֶת הַדְבָרִים המזיקים** אותו, **יַקְיוֹן לֵיה, וַיִּפְאַק מִגִּיה דְמָא בִּישָׁא** ויקזו מינו הדם הרע.

הרופא צריך להיזהר מאד ברופאותו ששנוגה עולה בשפיות דמים
יִבּוֹגְגָהוּ, יִסְתַּבְלֵל וַיְבִין, הַהְוֹא מַרְעָא מִמָּה תְּווִי.
וַיִּסְתַּבְלֵל בְגִינְזִים דְלָא יִתְרַבֵּי עַלוֹזִי וַיִּמְאַךְ לֵיה.

———— אָוֶר הַרְשָׁבָ"י ———

יש הרבה עניינים כי"ב' שצורך להסביר אודתו אך אנכי لكצר באתי כי מכל אלו הדברים שכתבנו יוכל המשכיל להקיש ליתר הפרטים ובוכות זה ימלטהו הש"י ביום רעה גור גורה מבטלה בשביilo שנאמר גוי וודו

המדוכאים וכמו שאח"ל הוהרו בבני עניינים שמהם יצא תורה ובבות המתעסק בעניין זה גדול מאד כדאמרין (ב"מ פ"ה) כל המלמד את בן ע"ה תורה אפילו הקדוש ברוך הוא גור גורה מבטלה בשביilo שנאמר גוי וודו

הלייְמוד הַיּוֹמִי